

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 1 | 1. JANUAR 1931 | 80. AARGANG

VIL VI BETALE PRISEN?

Af Hugh Ireland, Redaktør af »Liahona«.

I vor moderne Tid kan man faa næsten hvad man vil, forudsat at man er i Stand til og villig til at betale Prisen. Livets Fornødenheder og Behageligheder kan faas i Overflod af dem, som er i Stand til at betale for dem. Nogle har meget smaa Fornødenheder. De gør ikke saa store Anstrengelser og opnaar derfor, ganske naturligt, ikke saa meget. Andre ønsker at blive delagtige i flere af de gode Ting, der findes paa denne Jord, og gør derfor større Anstrengelser, der, som Regel, bliver efterfulgt af større Resultater. Andre er fast bestemt paa at opnaa alle de gode Ting, de paa nogen Maade kan, og gør alt for at naa dette Maal, hvilket de i Almindelighed gør.

Det er almindeligt anerkendt, for saa vidt som jordiske Ting angaar, at Prisen paa hvilken som helst Artikel bør staa i Forhold til dens Værdi. Men naar det gælder Religion, er det forholdsvis faa, der er villige til at indrømme, at ogsaa her maa Anstrengelse og Belønning staa i det rette Forhold til hinanden. I et velordnet Univers kunde det ikke være anderledes. Og dog er der mange Mennesker, som er umaadelig vise, naar det gælder at værdsætte jordiske Ting, og som er villige til at betale fuld Pris for de bedste Ting,

men som, naar det gælder aandelige Ting, venter at modtage Himmelens største Velsignelser uden den mindste Anstrengelse.

Den herskende sekteriske Lærdom, at man kan erholde Syndernes Forladelse, blive født af Guds Aand, blive en Arving til Frelse og opnaa en udødelig Krone, blot ved at bekende Tro paa nogle faa grundlæggende evangeliske Sandheder, er for en stor Del ansvarlig for denne fejlagtige Opfattelse af aandelige Værdier, som hersker i den største Del af den kristne Verden. En saadan Lærdom er ikke i Overensstemmelse med Guds Søns og hans Apostles Forkyndelse. Den har bragt mange oprigtige Mennesker til at forkaste en Religion, som synes at kuldkaste ethvert Begreb om Retfærdighed. Lykkeligvis er Vildfarelsens Tid snart endt, for Herren har talt fra Himmelen i disse de sidste Dage og paany aabenbaret den herlige Sandhed, at aandelige Velsignelser og Belønninger uddeles til Menneskenes Børn i Overensstemmelse med de evige Loves Krav.

I denne moderne Tid kan man faa hvilken som helst Slags Religion, man ønsker. Der findes alle Slags Religioner, der er lavet af Mennesker. Nogle af dem fordrer visse Former for Tro, medens andre tillader Folk at tro ganske som de vil. Men da de jo for den største Del er Menneskeværk, er der ingen af dem, der med Sandhed kan sige: »Saa siger Herren«, om nogen af de store aandelige Problemer, som besværer Verden. Og dersom man synes, at de aandelige Fordele, som Medlemsskab i disse Organisationer bringer, er meget smaa, saa maa man huske, at et saadant Medlemsskab opnaas meget let.

Men dersom man ønsker at lære Kristi sande Evangelium at kende og at modtage dets Gaver og Velsignelser, saa er der kun en eneste Kirke paa Jorden, som har disse Ting. Det er Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, der blev oprettet under direkte Ledelse af Guds Søn, hvis Navn den bærer. Denne Kirke er ikke populær af den samme Grund, som gjorde, at den oprindelige Kirke heller ikke var populær — fordi den er af Gud og ikke af Verden. Den er Guds Kirke, og han giver alle dem, som adlyder hans Befalinger, de Gaver og Velsignelser, som ikke findes i nogen anden Kirke.

For at vi skal opnaa Medlemsskab i Kristi sande Kirke, saaledes som den blev gengivet til Jorden i disse de sidste Dage, maa vi tage vore Kors op og følge Mesteren og derpaa

fortsætte at holde hans Befalinger. Dette fordrer Ydmyghed, Omvendelse, Lydighed, et Liv i Herrens Tjeneste og i ydmyg Hengivelse for hans Kirke og Rige paa Jorden. Prisen er større, men alle, som har prøvet de billige Religioner, der er lavet af Mennesker, og derefter har annammet det sande Evangelium, bevidner, at det er af uendelig meget større Værdi end de øvrige, thi det sande Evangelium er fuldkomment og sørger for alle menneskelige Fornødenheder. Det besvarer paa en tilfredsstillende Maade alle betydningsfulde Spørgsmaal angaaende Menneskets Liv og Skæbne, og det bringer Hjertet en sand Følelse af at være i Harmoni med det guddommelige og giver den Helligaands Gave til alle, der er villige til at betale Prisen.

Dersom vi, efter at have hørt det gengivne Evangeliums Budskab og have erfaret, at alle Guds Velsignelser beror paa Lydighed til guddommelig Lov, alligevel ikke er i Stand til at opnaa Evangeliets største Velsignelser og Belønninger, baade i dette Liv og i det tilkommende, saa er det fordi, vi ikke har opfyldt de Love og Ordinancer, hvorpaa de beror — med andre Ord, fordi vi ikke var villige til at betale Prisen.

DEN DANSKE MISSION.

FORFLYTTELSER.

Ældste Leslie P. Jensen er blevet forflyttet fra Aalborg tl Esbjerg Distrikt, Ældste Levi B. Thorup fra Esbjerg til Aalborg Distrikt og Søster Della V. Andersen fra København til Aalborg Distrikt.

NYT DISTRIKT OPRETTET I DEN DANSKE MISSION.

Et nyt Distrikt er nu blevet oprettet i den danske Mission, nemlig Odense Distrikt, der bestaar af Øerne Fyn, Langeland, Ærø og Taasinge. Den danske Mission bestaar nu af fem Distrikter, nemlig København, Aalborg, Aarhus, Esbjerg og Odense.

BESKIKKELSE.

Ældste Otto William Andersen er blevet beskikket til at virke som Distriktspræsident for det nyoprettede Odense Distrikt.

DEN DANSKE MISSIONS DISTRIKTSPRÆSIDENTER AFHOLDER KONFERENCE.

En Distriktspræsident-Konference blev afholdt i København i Dagene 17., 18. og 19. December. Til Stede var foruden Missionspræsident Holger M. Larsen og Søster Rachel S. Larsen følgende Distriktspræsidenter: Jens Charles Christensen, Niels P. Andersen, Lars P. Jensen, Theodore C. Jacobsen, Otto William Andersen og Ældste Leslie T. Hintze. Konferencens Arbejde gik væsentligst ud paa at gøre Arbejdet i den danske Mission mere ensartet. Specielt gjaldt dette Hjælpeorganisationerne, i Særdeleshed Ungdomsforeningerne og den Kvindelige Hjælpeforening.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

ATTER EN ANLEDNING TIL AT FORKYNDE EVANGELIET.

Madame Hollatz, en fransk Dame, der bor i København, har nyligt aflagt Salt Lake City et Besøg og herunder opholdt sig meget i Broder Andrew Jensons Hjem. Ved sin Hjemkomst til København opsøgte hun de Sidste Dages Helliges Missionærer for at faa nogle flere Oplysninger samt Billeder fra Utah. Torsdag den 11. December afholdt hun i »Sprogklubben«, en Studenterorganisation i København, en Forelæsning om Salt Lake City og Mormonismen. Til denne Forelæsning blev Missionspræsident og Søster Larsen samt tre kvindelige Missionærer indbudt. Foredraget blev holdt paa fransk og gav en begejstret Skildring af Salt Lake City som en By, af de Sidste Dages Hellige som et Folk, og fremdrog særligt deres store Gæstfrihed og ædle, rene Tænkemaade. Broder Andrew Jensons Navn blev omtalt mange Gange under Foredraget og altid med den aller dybeste Respekt. Madame Hollatz gav derefter er kortfattet Skildring af Mormonismens Historie, en Skildring, der udmærkede sig ved en enestaaende Klarhed og Upartiskhed. Foredraget blev ledsaget af en Del udvalgte smukke Lysbilleder fra Utah.

Derefter fik Præsident Larsen Anledning til at fremvise en Del andre Lysbilleder fra Utah og gav Forklaring dertil. Baade Madame Hollatz' interessante, smukt fremførte Foredrag samt Præsident Larsens Lysbilleder med Forklaring høstede stærkt Bifald.

E. M. G.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERVERS OG KORLEKTIE
for Januar 1931.

Nadververs:

Naar vi af Sakramentet nyder
I Jesu Navn og for hans Skyld,
Lad os erindre og sikre være,
At vore Hjerter, Hænder rene ere.

Korlektie:

1. Samuel 15. Kap. 22. Vers:

»At adlyde er bedre end Offer og at være horsom end det fede af Vædre.«

FORSLAG TIL EMNER FOR 2½ MINUTTERS TALER.

4. Januar: Jesu Vidnesbyrd om sin Fader.
11. Januar: Hvilke Velsignelser følger der med Overholdelsen af Visdomsordet?
18. Januar: Hvorledes skal man bevare den Helligaands Gave?
25. Januar: Betydningen af at holde skrevne Optegnelser.

Lektier for senior og junior Klasser.

4. Januar.

MORMONISMEN OG »INTELLIGENSPRØVEN«.

Henvisninger: Pagtens Bog 88: 77—79; 88: 118; 90: 15; 130: 18—19.

Et af Mormonismens Hovedprincipper er Lærdommen om »evig Udvikling«, den Opfattelse, at Menneskene er vordende Guder. Dette, at der findes noget guddommeligt i hvert eneste Menneskes Sjæl, har uden Tvivl været en stor Tilskyndelse og Spore til Forbedring og Udvikling. Dette, i Forbindelse med den Opfattelse at et Menneske ikke naar Maalet for sin Fuldkommenhed, førend det opnaar den nødvendige Kundskab og danner sit Liv i Overensstemmelse dermed, har bevirket en stærk Higen og Trang efter Kundskab. Der er maaske intet Princip i Mormonismen, som mere fuldkomment frembærer Jesu Kristi store Budskab end den Idé, at Mennesket kan blive Gud lig.

En anden Ting, som har gjort Idéen om evig Udvikling og Fremskridt saa betydningsfuld for hver eneste Sidste Dages Hellig, er følgende: »Guds Herlighed er Intelligens.« »Dersom en Person i dette Liv gennem Flid og Lydighed vinder mere Kundskab og Intelligens end en anden, saa vil dette bringe ham saa meget større Fordel i den kommende Verden.«

De Anstrengelser, der fra Kirkens Side har været gjort for at tilvejebringe Oplysning og Uddannelse, er et Vidnesbyrd om de Sidste Dages Helliges store Paaskønnelse af Kundskab. Følgende Kendsgerninger er betydningsfulde:

1. Det samme Aar, som Pionererne naaede Saltsødalen, blev der oprettet Skoler.

2. Deseret Universitet blev grundlagt mindre end tre Aar efter, at de Hellige var ankommet til Dalen.

3. Indtil Begyndelsen af Aarhundredet blev den allerstørste Del af Uddannelsen i Staten skaffet tilveje af Kirken.

4. Lige fra Begyndelsen har Kirken trofast støttet det offentlige Skolesystem og har altid været villig til at trække sig tilbage, saa snart det offentlige Skolesystem har været i Stand til at overtage Skolerne.

5. Med Hensyn til Skolernes Kvalitet er Utahs Skoler gaaet hurtigt fremad. I 1890 var de Nr. 28, i 1920 Nr. 8.

6. I Antallet af Hojskolestudenter pr. 1000 af Befolkningen er der kun 3 Stater, som kommer foran Utah.

Spørgsmaal.

1. Hvad mener de Sidste Dages Hellige, naar de siger, at Evangeliet omfatter al Sandhed?
2. Hvad menes der med Udtrykket »Evig Fremgang og Udvikling«?
3. Hvorledes vil De forklare dette Udtryk: »Guds Herlighed er Intelligens«?
4. Hvad betyder dette: »Mennesket bliver ikke frelst hurtigere end det opnaar Kundskab«?
5. Hvorledes kan man i det næste Liv have Fordel af den Kundskab, man har samlet i dette Liv?

---

11. Januar.

MORMONISMEN OG »INTELLIGENSPRØVEN« (fortsat).

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige søger paa alle Maader at fremme Vækst og Udvikling. Man kan sige, at dette

Maal søges opnaaet snarere ved Undervisning end ved Prædiken. Selv om Prædiken er meget nødvendig, er det dog den Undervisning, som finder Sted i de forskellige Organisaner, der fremmer den største Vækst.

Der kan spørges, om der er nogen enkelt religiøs Organisation, der naar flere af sine Medlemmer med virkelig, direkte Undervisning, end »Mormon«-Kirken gør.

I alle de forskellige af Kirkens Organisationer praktiseres Undervisningsmetoden. Søndagsskolen er et godt Eksempel, organiseret som den er i Afdelinger, der gør det muligt at anvende de Metoder, der er bedst for de forskellige Alders- og Kundskabstrin. Elevantallet i disse Skoler er usædvanligt højt. De Unge Mænds og Kvinders Uddannelsesforeninger giver ogsaa en enestaaende Anledning til Udvikling og Uddannelse paa de forskellige Omraader. I alle de forskellige Organisationer søger man at skaffe tilveje de bedst skikkede Lærere og anvende de bedst mulige Metoder.

Den Maade, hvorpaa de forskellige Raad og Bestyrelser i Kirken er sammensat, giver ogsaa den største Anledning til Udvikling, Vækst og Forandring. Medlemmerne af de Tolvs Raad repræsenterer for Eksempel Lærere, Videnskabsmænd, Sagførere, Ingeniører og Forretningsmænd. De har ikke alle gennemgaaet et bestemt Uddannelseskursus, saaledes som Tilfældet er med Lederne i de fleste religiøse Grupper. Og paa Grund af denne forskelligartede Uddannelse hos Medlemmerne af dette Raad, er Vækst og Udvikling uundgaaelig. Det samme er Tilfældet med Medlemmerne af de forskellige Bestyrelser indenfor Kirken, og altsammen virker i den samme Hensigt, nemlig at opnaa Vækst og Udvikling.

Spørgsmaal.

1. Hvorfor sætter de Sidste Dages Hellige saa stor Pris paa Uddannelse og Kundskab?
2. Hvilke Metoder anvendes for at skaffe Medlemmerne den størst mulige Kundskab?
3. Hvilke Forhold i Kirkens Organisation gør Vækst og Udvikling mulig? Hvad er det, som i denne Henseende adskiller denne Kirke fra de fleste andre religiøse Samfund?
4. Tror De, efter Gennemgaaelsen af disse Lektier, at Mormonismen kan bestaa »Intelligensprøven«?

---

18. Januar.

MORMONISMEN OG DEN SOCIALE PRØVE.

I Begyndelsen af de Sidste Dages Helliges Kolonisation i Utah boede Folket sammen i smaa Byer i Stedet for paa store Bondegaarde, som ellers var det almindeligste paa den Tid. Dette skabte et nært Samfundsliv. Folk kom stadigt sammen til Møder, i Skoler og ved andre Lejligheder.

Under de isolerede Forhold, som herskede, var de tvunget til at skaffe deres egen Fornøjelse og Underholdning. Snart havde de deres eget Teater, de kom sammen til Dans, de havde Underholdningsprogram i de forskellige kirkelige Organisationer, de havde Selskaber i Hjemmene o. s. v.

Hvorledes er saa de moralske Forhold, som er blevet udviklet i dette Samfund? For at belyse disse Ting skal der kun nævnes nogle faa Kendsgerninger:

Den Fødselsstatistik, der er optaget af de Forenede Staters Folketællingsbureau, viser, at der kun er een Stat, der procentvis har færre uægte Børn end Utah, nemlig Kansas. Det samme Bureau oplyser, at Aarsagen for 11,5 Procent af alle Skilsmisser, der fandt Sted i de Forenede Stater, var Utroskab. Det tilsvarende Procenttal i Utah var kun 1,4. Med Hensyn til sædelige Forbrydelser staar Utah meget lavt. Af alle Bjergstaterne er Utah den laveste i saa Henseende, nemlig med et Tal af 2,7 pr. 100.000 af Befolkningen.

Selv om Antallet af Skilsmisser kun staar lidt lavere end Gennemsnitstallet for de Forenede Stater, synes der at være stor Forskel mellem »Mormoner« og »Ikke-Mormoner« i denne Stat. I de Distrikter, hvor de Sidste Dages Hellige repræsenterer fra 90—100 Procent af Befolkningen, er Antallet af Skilsmisser pr. 100.000 af Befolkningen 59. Der, hvor de udgør 80—89 Procent af Befolkningen, er Antallet af Skilsmisser 74, og der, hvor de udgør 61—73 Procent af Befolkningen, er Antallet af Skilsmisser 63. I de Distrikter, hvor de Hellige kun repræsenterer 47—57 Procent af Befolkningen, er Antallet af Skilsmisser 220. Og saaledes kunde man fortsætte. Disse Statistikker viser altsaa, at med en Formindskelse af Antallet af »Mormoner« er der, som Regel, en tilsvarende Forøgelse af Skilsmisser.

»Mormon«-Kirkens Protokoller viser, at de Sidste Dages Hellige har en Ægteskabsprocent, som ikke overskrides af mange andre Samfund, og en Skilsmisseprocent, som, med Undtagelse af 4 Stater, er den laveste i de Forenede Stater.

»Mormon«-Kirken forsøger ikke at hindre Skilsmisser ved at forbyde dem, men den bestræber sig for at give dens Medlemmer Forstaaelsen af Ægteskabets Hellighed og gør alt for, at dens Medlemmer skal leve saaledes, at Skilsmisse bliver unødvendig. Skilsmisse i sig selv anses ikke at være et saa stort Onde som de Ting, der fører til Skilsmisse.

Spørgsmaal.

1. Hvilke særlige Træk ved de Sidste Dages Helliges Kolonisation har fremelsket Samfundsliv og Selskabelighed?
2. Nævn Aarsager for, at der er saa meget Sang og Musik blandt de Sidste Dages Hellige.
3. Forklar de Sidste Dages Helliges Syns paa Dansen. Kan De forsvare det? Er der mere Fare ved Dansen i Dag, end der var i Kirkens første Dage?
4. Hvilke Virkninger har de Sidste Dages Helliges Lærdomme om Ægteskab haft paa Problemet om kønslig Renhed?
5. Hvilken Indflydelse har Idéen om »Ægteskab for Evigheden« haft paa Skilsmisseproblemet?
6. Nævn andre Grunde for, at Skilsmisseprocenten er saa lav hos de Sidste Dages Hellige.

---

25. Januar.

DE SIDSTE DAGES HELLIGES HJEM.

De Sidste Dages Helliges Hjem er »Mormon«-Cicilisationens Centrum. De er Grundvolden for Kirkens Lærdomme. Livet hinsides Graven afhænger meget af vore Hjem og vor Familieorganisation i dette Liv.

De Sidste Dages Helliges Hjem er i Almindelighed et Hjem med mange Børn. Der har været sagt, at store Familier danner ideelle Samfund, hvor alle Aldre og mange Problemer er repræsenteret.

Himmelen for de Sidste Dages Hellige er Fortsættelsen af et lykkeligt Hjemmeliv og lykkelige Familieforbindelser. At være værdig til at præsidere over et vel organiseret Hjem, regnes for at være en af de største Velsignelser, man kan opnaa.

Kirkens Lærdomme gør Barnets Velfærd til Forældrenes Hovedansvar. At forsømme at gøre noget for et Barns Ud-

vikling, som man muligvis kunde have gjort, er at gøre sig skyldig i grov Forsømmelse af religiose Pligter.

Et Hjem med sunde, moralske, lykkelige og vel udviklede Forældre og Børn er »Mormon«livets Hovedformaal.

I de senere Aar har der været en Tendens til at formindske Familiens Størrelse. Dette kommer muligvis af en højere Levestandard og øgede Krav paa Uddannelse.

Der er ogsaa en Tendens til, at alle Fornøjelser skal være udenfor Hjemmets Døre. Dette er Problemer, som kræver Løsning.

I de Sidste Dages Helliges Hjem har der altid været holdt Familiebøn, og Føden er blevet velsignet før hvert eneste Maaltid. Dette har bidraget meget til at frembringe en religiøs Aand i Hjemmet. I de fleste Hjem har dette bevirket Harmoni mellem Familiens Medlemmer. Familiebøn har antagelig været en af de aller mægtigste Faktorer til at opbygge Kirken.

Spørgsmaal.

1. Nævn de Principper i de Sidste Dages Helliges Filosofi, som paalægger hvert eneste normalt Individ det Ansvar at gøre sit til at opbygge en Familie.
2. Hvorfor er der saa store Familier blandt de Sidste Dages Hellige?
3. Hvorfor er Børnenes Velfærd Forældrenes store Hovedpligt?
4. Nævn nogle af Familiebønnens Virkninger.
5. I hvilken Udstrækning er Forældrene ansvarlige for at undervise deres Børn i Evangeliet?

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

4. Januar.

SALOMO (fortsat).

Straks da Salomo havde besteget Tronen, viste han, at han vilde holde Fred med de omboende Nationer. Han blev en Forbundsfælle af Ægypten ved at gifte sig med Faraos Datter (I. Kong. 3: 1). Da han begyndte at bygge Templet, fornyede han sin Faders Venskab med Kong Hiram af Tyrus. Der er ingen Tvivl om, at det var vist af Salomo at føre en saadan Fredspolitik.

En af de første Ting, han gjorde, efter at han blev Konge, var, at han drog ud til Gibeon (se II. Krøn. 1: 3), hvor Tabernaklet og det gamle Alter, som Moses byggede, da Israels Børn var i Ørkenen, endnu var. Der opsendte han Ofre til Herren. Herren spurgte ham, hvilken Velsignelse han ønskede. Salomo bad ikke om Rigdom, men om Visdom. Herren var saa tilfreds med Salomos Valg, at han fortalte ham, at saa længe hans Rige blev regeret med Retfærdighed og i Overensstemmelse med Guds Vilje, skulde det bestaa, og at han ogsaa skulde blive velsignet med Rigdom og Velsignelse. Bibelen fortæller os, at Salomo var visere end alle andre, og han staar som Type paa en ideel Konge. Han var vis, havde Ærefrygt for det hellige, han var retfærdig og kendte de finansielle Forhold i sit Rige. Han kendte og beundrede Kunst, Musik og Literatur.

I I. Kong. 3: 16—28 læser vi en af de bedst kendte Historier om Salomos Visdom. To Kvinder kom frem for Salomo, for at han skulde dømme mellem de. Den ene fortalte ham, at de boede sammen i et Værelse. De havde begge et lille Barn, men om Natten havde den ene ligget sit Barn ihjel. Da tog hun den anden Kvindes Barn og lagde sit døde Barn i den anden Kvindes Arme. Nu kom hun og krævede at faa sit Barn tilbage. Den anden sagde, at dette var Løgn, og sagde, at Barnet var hendes. Ingen kunde sige, hvem af Kvinderne der havde Ret.

Da befalede Salomo, at en Soldat skulde bringe et skarpt Sværd og dele Barnet i to, saa at hver Kvinde kunde faa sin Halvdel. Man antager, at dette skete i Begyndelsen af Salomos Regering, medens han endnu var ung. Dersom dette var Tilfældet, kan vi tænke os, at de ældre, som var tilstede, smilte til hverandre over denne mærkelige Dom af den uerfarne Konge. Men selv om hans Dom kunde synes taabelig, varede det dog ikke længe, før alle kunde se, at der laa megen Visdom bag. For straks da den virkelige Moder hørte denne Dom, raabte hun, at de skulde give Barnet til den anden Kvinde, thi hun vilde ikke, at de skulde tage Barnets Liv. Men den anden sagde, at dersom hun ikke kunde faa Barnet, var det bedre, at det blev dræbt, for da skulde ingen af dem have det.

Kongen vidste nu, hvem der var Moderen, og han bød, at man skulde give Barnet til den, der vilde give Afkald paa Barnet for at spare dets Liv.

(Fortsættes.)

SKANDINAVIENS STJERNE

Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør: Holger M. Larsen | Redaktionssekretær og Translatør: Eva M Giertsen

ET AARHUNDREDE RIGT PAA VELSIGNELSER.

Et Aarhundrede fyldt med Evangeliets Lys og Velsignelse har netop passeret. Det er nu 100 Aar siden, Gud sendte sin Tjener, Profeten Joseph Smith, for at gengive sit herlige Evangeliums Sandheder til denne Jord. Det har været et Aarhundrede fuldt af Fremskridt, ikke alene med Hensyn til de Ting, der henhører under Kirken, men Fremskridt langs alle Linjer. Siden Evangeliets Gengivelse er Guds Aand blevet udgydt over alt Kød. I dette sidste Aarhundrede er Lysets og Kundskabens Aand blevet udgydt over Menneskenes Børn i en saadan Grad, at det er uden Sidestykke i Verdens Historie.

Næsten alle de mest betydningsfulde Opfindelser er kommet i Løbet af de sidste 100 Aar. Vi behøver kun at nævne saadanne Ting som Dampkraften og Samfærdselsmidlerne. I Dag er vi i Stand til at rejse fra Kyst til Kyst i moderne, komfortable Vogne. Vore Oldeforældre var henvist til de gamle, ubekvemme og langsomme Postvogne. Vi kan i Løbet af et Par Dage fores fra en Verdensdel til en anden i de luksuriøse, flydende Hoteller. Vi kan endog med en vis Grad af Sikkerhed rejse i de store, moderne Luftskibe. Vi er i Stand til at anvende Elektriciteten paa en Mængde forskellige Maader, baade til at drive Maskiner for vore Fabriksvirksomheder og til Husbehov. Alle vil give mig Ret i, at de mest vidunderlige Forbedringer har fundet Sted paa dette Omraade. Husmoderens Arbejde er blevet lettet i en uoverskuelig Grad. Vi behøver kun at sætte os tilbage til den Tid, da Husets eneste Belysning var et hjemmelavet Tællelys, for at forstaa, hvor begunstiget vi er, som lever i denne Lysets og Elektricitetens Tidsalder.

Den vidunderlige Opfindelse Telefonen har gjort det muligt for os at staa i én By og tale til vore Venner i en anden.

Og gennem Radioen kan vore Stemmer endog bæres til vore Venner i fjerne Lande. Herren har rørt ved Menneskenes Hjerter og aabnet deres Forstands Kilder i en saadan Grad, at vore smaa, menneskelige Sind kan være i Stand til at fatte og forstaa disse Ting. Alt dette er gjort, for at Herrens Vilje skal ske, og at Evangeliet kan blive prædiket mere fuldkomment i Verden. De forbedrede Samfærdselsmidler, Telegrafen og i Særdeleshed Radioen har alle været store Midler til at sprede Evangeliet til Jordens Indbyggere. Paa Grund af de forbedrede Samfærdselsmidler er det nu meget lettere for vore Ældster at rejse fra Sted til Sted og forkynde Evangeliet. Radioen har ogsaa gjort sit. Mange Folk, som ellers ikke vilde komme til de Sidste Dages Helliges Møder, har siddet i deres komfortable Hjem og gennem Radioen lyttet til en Tale, der blev holdt af vore Ældster, og paa den Maade været i Stand til at modtage Undervisning om Livets og Frelsens Principper.

Herren har i Sandhed været god mod alle sine Børn, ikke blot mod de Sidste Dages Hellige, men mod alle sine Sønner og Døtre, der har levet paa denne Jord i dette sidste Aarhundrede. Han har inspireret vore store Videnskabsmænd og Læger til at studere det menneskelige Legeme, og de har lært os at leve, ikke alene et længere, men ogsaa et lykkeligere Liv.

Spørgsmaalet er dette: Paaskønner vi alle disse Velsignelser? Lever vi hver Dag ifølge det Lys og den Kundskab, som vi har angaaende alle disse Ting? Paaskønner vi vort Medlemsskab i denne Kirke? Eller er vi tilbøjelige til at modtage alle Herrens Velsignelser som en Selvfølge?

Vi har passeret Aarhundredets Milesten. Vi er ikke bange for Resultatet. Vi har Tro paa Guds Løfter, naar han siger: »Dette Evangelium skal ikke borttages fra Jorden eller gives til et andet Folk.« Vi har Tro paa de Sidste Dages Hellige. Vi har Tro paa dem, som har baaret Dagens Byrde og Hede, og hvis Tro er grundfæstet. Vi har Tro paa de unge, som paatager sig Ansvar i Kirken. Naar vi taler om de unge, mener vi ikke alene de, som er unge i Alder, men de, som nyligt er blevet Medlemmer af denne Kirke.

Lad os erindre, at Kirken vil trives og gaa fremad, selv om vi falder bort. For det er Herrens Værk. Vi kan blive liggende ved Vejkanten, men han vil sætte andre i vort Sted. Hans Værk vil ikke lide. Men dersom vi ikke er trofaste mod de

Pagter, vi har sluttet, saa vil vi lide derunder. Vi kan ikke undvære de Velsignelser, som vi modtager gennem Efterlevelsen af Evangeliets Bud og Love.

Lad os se det nye Aar i Møde med en fast Beslutning om, at vi vil tjene Gud, saa at vi, naar Sygdom og Modgang kommer over os, kan føle, at vi til en vis Grad har Krav paa hans Velsignelser. Lad os sige med Josva: »Jeg og mit Hus vil tjene Herren«.

H. M. L.

(Fortsat fra Side 11.)

Spørgsmaal.

1. Læs I. Kong. 2: 2—4. Gengiv med dine egne Ord Davids Afskedsord til Salomo.
2. Hvorfor var det vist af Salomo at vælge Visdom først?
3. Blev Salomo salvet til Konge? (Læs I. Kong. 1: 32—40. Sammenlign med I. Sam. 10: 1 og 17—24.) Var Ceremonierne de samme, som da Saul blev valgt?
4. Hvem var Hiram? Hvad opnaaede Salomo ved at gifte sig med Faraos Datter?

---

11. Januar.

JOB.

Alle Drenge og Piger har hørt om Job. Historien er enkel, men dens Betydning er vanskelig at fatte. Mange lærde Mænd betragter Jobs Bog som det ædleste Udtryk for hebraisk Tænkemaade.

Den kendte Digter Tennyson sagde, at »Job er det største Digt, som nogensinde er fremkommet i ældre eller nyere Tid.«

Carlyle sagde: »Bortset fra alle de Teorier, som findes angaaende Jobs Bog, kalder jeg den en af de største Ting, som nogensinde er skrevet med en Pen.«

Jobs Bog bliver undertiden omtalt som et stort Skuespil, et stort, religiøst Drama, som omhandler Erfaringer, hvert eneste Menneske paa en eller anden Maade kommer i Berøring med.

Dersom man betragter den som et Drama, er de tre store Hovedpersoner Jehova, Satan og Job.

Blandt andet bliver Job ogsaa betragtet som en stor histo-

risk Skikkelse, en stor Guds Profet, som har levet, og som har gaaet gennem alle disse Erfaringer, der er omtalt. Hvis man betragter Bogen i denne Aand, kan man sige, at Job som Profet først lærer os om de to store Magter i Verden, som kæmper om Menneskenes Aander. Det er Jehova eller Gud, som repræsenterer den gode Magt, og Satan, som repræsenterer den onde Magt. Denne Kamp er en evig Kamp, og Satans Paastand er, at han kan faa hvilken som helst menneskelig Aand, dersom Gud ikke beskytter den fra de Onder, som Satan kan paaføre den. Gud synes at hævde den Opfattelse, at Job, og dermed alle Mennesker, elsker det gode og tror paa det, og at denne Kærlighed og Tro vil vedvare trods Sygdom og Lidelse.

Job som en Guds Profet giver os mange store Lærdomme angaaende Lidelse. Da denne Lektie er meget vanskelig, skal vi kun nævne et Par af disse Ting i Dag og gemme de øvrige til næste Gang.

1. For det første lærer vi, at Lidelse er noget, som er uløseligt sammenknyttet med Livet selv. Dette er den samme Lærdom, som den store indiske Profet Buddha lærer.

2. For det andet er ikke Lidelse en Prøve og et Bevis paa et Menneskes Godhed. I Jobs Tid var jo dette netop en meget almindelig Opfattelse.

3. For det tredie er ikke Lidelse blot en Tilstand, som kommer af Synd. Den uskyldige saa vel som den skyldige lider. Det har før været meget almindeligt at tro, at Sygdom og Modgang er Straf for Synd. Dersom vi faar den Overbevisning, at Tingene er, som de er, fordi Gud har bestemt det saaledes, saa vil al Udvikling og Fremgang synes umulig, for dette vil da synes at være det samme som at modarbejde Guds Hensigter. Naar vi læser Menneskehedens Historie, saa vil vi forstaa, hvilken stor Profet Job var, som kunde overvinde denne Vranglære. Man kan sige, at Job var moderne i sin Tænkemaade. For os Sidste Dages Hellige er dette blot et andet Udtryk for, at han lærte inspireret Sandhed.

Fortæl tilsidst Beretningen om Job og diskuter denne. Hvilken vidunderlig Udtalelse var det, Job brugte tilsidst, da hans Lidelser var ovre, og som er blevet citeret Tusinder af Gange af Mennesker, som er blevet hjemsøgt af Prøvelser? Hvad kan vi lære af denne Udtalelse?

---

18. Januar.

JOB (fortsat).

Vi nævnte forrige Gang enkelte af de Lærdomme, Job gav os angaaende Lidelse. Vi skal i Dag nævne nogle flere.

Lidelse maa betragtes som noget mere end en Advarsel fra Gud om, at Mennesket skal omvende sig. Her kan man igen se Jobs Storhed. Lidelse er uløseligt sammenknyttet med Livet. Den kan lede til Omvendelse, men den uskyldige lider ogsaa, og Gud paafører ikke Mennesket Lidelse. Den kommer som en naturlig og uundgaaelig Følge af Livet selv.

Vi lærer ogsaa, at Lidelse ikke helt kan overkommes i dette Liv, men i et andet — et udødeligt — Liv. Job bliver saaledes den store Profet, der forkynder Udødelighed og evigt Liv.

Lidelse, som er uløseligt sammenknyttet med dette Liv, kan altsaa ikke overkommes i dette Liv. Denne Lidelse kan heller ikke overkommes af Mennesket selv, fordi det, medens det er paa denne Jord, er en Del af selve Livet. Lidelse maa derfor overkommes ved Hjælp, der kommer udefra. Vore Handlinger vil derfor, tillige med Hjælp fra en, der er i Stand til at hjælpe, bringe virkelig Lindring til en Tid og paa et Sted, hvor de Forhold, som dette Liv medfører, ikke er tilstede. Disse Kendsgerninger lærer os derfor Afhængighed af en Forløser, Tillid til denne Forløser, Tro paa hans Hensigter, og at disse Hensigter en Gang vil føre til et stort og straalende Resultat.

Som Slutning læs Kapitel 38 i Jobs Bog og diskuter dette. Hvilken stor og vidunderlig Lærdom kan uddrages af Vers 4—8?

---

25. Januar.

OVERSIGT OVER DE SIDSTE MAANEDERS LEKTIER.

1. Nævn 5 Personer i det Gamle Testamentes Historie og anbring dem i den rette kronologiske Orden.
2. Nævn de tre første Konger i Israels Rige.
3. Nævn 5 Bøger, som findes i det Gamle Testamente, ligegyldig hvilke, og anbring dem i den samme Orden, hvori de findes i Bibelen i Dag.
4. Nævn en Kvinde, som herskede over Israel som Dommer.
5. Lad en af Eleverne finde I. Kong. 2: 10—11. Dersom han

ikke kan finde det hurtigt nok, bed en anden. Lad derpaa en af Eleverne læse disse Vers. Stil derpaa følgende Spørgsmaal:

a. Hvor blev David begravet?
b. Hvor længe regerede David over Israel?
c. I hvilke Byer regerede han?

6. Fortæl med en enkelt Sætning, hvem de følgende er: Adam, Kain, Enok, Jakob, David, Saul, Samuel, Ruth, Abraham, Absalon, Salomo, Job.
7. I hvilke Bøger i Bibelen finder vi Beretningen om hver enkelt af de nævnte Personer?

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

4. Januar.

LOVSANGE TIL HERREN.

Tekst: Luk. 1.

Forrige Gang hørte vi, at Maria var meget ulykkelig. Hun havde mistet Jesus. Hun vidste, at han havde et stort Arbejde at gore, og at hun maatte hjælpe ham til at blive beredt til at gøre dette Arbejde. Dette var en Grund, hvorfor hun og Josef havde taget ham med til Templet. Vi kan godt forstaa, hvor ulykkelig hun maa have været, da hun ikke kunde finde ham, og hvor glad hun maatte være, da hun endelig fandt ham. Hvad gjorde han i Templet, og hvad sagde han til sin Moder?

Tror du ikke, at Maria opsendte en inderlig Takkebøn til Herren, da hun atter havde ham hos sig? Lad os tale lidt om andre Taksigelser og Lovsange til Herren.

Længe før Jesus var født, opsendte Maria en vidunderlig Takkebøn til Herren. Den var saa vidunderlig, at den er blevet trykt i Bibelen. Efter at Engelen havde fortalt hende, at hun skulde faa en Søn, gik hun for at besøge sin Kusine Elisabeth. Elisabeth var meget glad over at se hende. Hun vidste, før Maria havde fortalt hende det, at Gud havde velsignet hende saa højt, og hun prisede hans Navn.

Maria blev saa lykkelig, at hun ogsaa prisede Herren. Indholdet af, hvad hun sagde, var omtrent dette: »Min Sjæl velsigner dig og priser dig, min Gud. Jeg er lykkelig over at kende min Frelser. For han, som er saa mægtig, har velsignet mig i sin Ringhed. Jeg takker dig, min Fader.«

Medens Maria besøgte Elisabeth, hørte hun, at Herren ogsaa havde lovet Elisabeth en Søn. Dette er den Historie, Elisabeth fortalte Maria. Hun sagde: »For næsten et Aar siden gik min Mand, Zakarias, op i Guds Tempel for at bede om en Søn. Vi har længtes saadan efter at faa et Barn, og vi blev enige om at bede Herren om et. Medens Zakarias bad, kom en Herrens Engel til ham. Han blev bange, men Engelen sagde: »Frygt ikke, Zakarias, din Bøn er hørt. Din Hustru Elisabeth skal føde en Søn, og du skal kalde hans Navn Johannes. Han vil bringe megen Lykke baade til dig og mange andre. Han skal gøre Folket rede til at modtage deres Frelser.« Zakarias sagde: »Men hvorledes kan jeg være sikker paa dette?« Engelen svarede: »Jeg er Engelen Gabriel. Jeg er Engelen Gabriel. Jeg er kommet fra Gud for at fortælle dig disse Ting. Fordi du ikke har troet mine Ord, skal du ikke blive i Stand til at tale i en lang Tid.« Og, Maria, derfor er det, at min Mand ikke kan tale til dig, medens du er her.«

Maria rejste saa hjem, og en kort Tid senere kom der et lille Barn til Zakarias og Elisabeth. De var saa lykkelige. Da Barnet var 8 Dage, kom Naboerne og Vennerne for at se, at det blev velsignet og fik et Navn. De sagde: »I skal vel kalde ham Zakarias efter hans Fader?« Men Elisabeth sagde: »Nej, han skal hedde Johannes.« Da de saa spurgte Zakarias om det, skrev han: »Johannes er hans Navn.«

Straks Zakarias havde skrevet dette, var han atter i Stand til at tale, og de første Ord, han sagde, var en Lovprisning og Tak til Herren for den lille Søn, som var givet til dem.

---

11. Januar.

JESUS OG JOHANNES DEN DØBER.

Tekst: Math. 3; Mark. 1: 1—11; Luk. 3: 1—22; Joh. 1: 6—24.

Sidste Gang hørte vi om et lille Barn, som blev kaldt Johannes. Hvad skete der med dette Barns Fader, da det blev velsignet og fik Navn? Dette lille Barn kom fra Himmelen som Svar paa Bøn. Det havde et særligt Arbejde at udføre. Vor himmelske Fader valgte det til at gøre dette Arbejde, før det blev sendt ned til Jorden. Johannes var Jesu Fætter, men vi véd ikke, om de kendte hinanden, medens de var Børn. Jesus boede i Nasaret. Han lærte at blive Tømmermand. Alle

Drenge maa lære at gøre et Arbejde, saa de kan blive i Stand til at tjene de Penge, som er nødvendige til Livets Ophold.

Da Johannes var ganske ung, drog han op i Bjergene og lærte, hvorledes han skulde skaffe sig Føde der. Han fangede Græshopper og fandt vild Honning i Træerne og Klippe-revnerne. Han lod sit Haar vokse langt og lavede sine egne Klæder af Dyrenes Skind. Det maa have været temmelig haardt at gøre disse Ting. Det ser ud, som om han syntes, at han ved at leve nær til Naturen kunde lære om det Arbejde, som vor Fader havde bestemt ham til at gøre. Og han lærte det ogsaa, for da han var voksen og færdig til at begynde sit Arbejde, kom han til de Steder, hvor der boede mange Folk, og begyndte at prædike for dem.

Han sagde: »Jeg er kommet for at bede eder om at holde op med at synde og gøre, hvad der ret. Kom til mig og bliv døbt i Vand, saa I kan blive renset. Der vil snart komme én, hvis Skorem jeg ikke er værdig til at løse. Han vil fortælle eder, hvad I skal gøre for at komme ind i Guds Rige.«

Og Folk lyttede til hans Ord. De omvendte sig og blev døbt. De kaldte ham Johannes den Døber, fordi han sagde, at hans særlige Arbejde var at døbe Folk.

En Gang, da Johannes var i Færd med at døbe Folk i Jordans Flod, kom Jesus til ham og bad om at blive døbt. Johannes vidste med det samme, at dette var Jesus, den Mand, som var større end ham, og som skulde komme efter ham for at fortælle Menneskene, hvad de skulde gøre for at komme ind i Guds Rige. Og han sagde: »Hvorfor kommer du til mig? Jeg skulde hellere komme til dig.«

Men Jesus sagde: »Jo, Johannes, da det er nødvendigt, at alle maa blive døbt for at komme ind i Guds Rige, er det også rigtigt, at jeg bliver døbt.«

Og saa gik Jesus ud i det dybe Vand i Floden, og Johannes døbte ham. Straks han kom op af Vandet, blev Himmelen aabnet, og Guds Aand steg ned over ham ligesom en Due. Og der kom en Røst fra Himmelen, som sagde: »Se, dette er min elskelige Søn, i hvem jeg har Velbehag.«

---

18. Januar.

KRISTI FRISTELSE.

Tekst: Math. 4: 1—12; Mark. 1: 12—13; Luk. 4: 1—14.

Da Jesus voksede op, lærte han at forstaa, at han havde to Slags Arbejde at udføre. Det ene var Arbejdet i Hjemmet og paa Værkstedet. Det andet var det Arbejde, han havde at udføre for sin Fader i Himmelen. Den Gang han gik til Templet, lærte han saa meget om sin himmelske Faders Arbejde, at han kunde næsten ikke vente, til han skulde faa Lov til at begynde for Alvor. Han fortsatte at bede og læse i Skriften. Saa blev han døbt. Hvem døbte ham, og hvorledes blev det gjort? Da han kom op af Vandet, sagde en Stemme: »Dette er min Søn, den elskelige, i hvem jeg har Velbehag.« Tænk, hans Fader i Himmelen talte om ham. Nu følte han atter en stærk Trang til at begynde at virke for sin Fader i Himmelen. Han begyndte mere og mere at forstaa, at han virkelig var Guds Søn, og at der var et stort, særskilt Arbejde for ham at gøre.

En Dag sagde han til sig selv: »Jeg tror, jeg vil gaa ud i Ørkenen, hvor jeg kan være alene. Der kan jeg bede til min Fader og lære mere om det Arbejde, jeg skal udføre for ham.« Saa sagde han Farvel til sine Forældre og sine Søskende og gik ud i Ørkenen. Han bestemte, at han ikke vilde tage nogen Føde med sig, men han vilde faste hele Tiden for at vise Faderen, hvor gerne han vilde lære hans Vilje at kende og saa gøre denne.

Her i Verden findes der en ond Person, som kaldes Djævelen eller Satan. Vi kan ikke se ham, men han hvisker altid til os. Men det, som han vil have os til at gøre, er altid onde Ting, og ingen gode Drenge eller Piger ønsker at gøre onde Ting.

Denne samme Satan levede ogsaa paa Jesu Tid. Han tænkte den Gang, som han gør nu: »Dette er en god Mand. Ham maa jeg se at faa Tag i.« Og saa kom han ud i Ørkenen, hvor Jesus var. Og husk nu, Jesus var hungrig og svag. Hvorfor? Saa sagde han til ham: »Dersom du er Guds Søn, saa sig til disse Stene, at de skal blive Brød.« Jesus kunde godt se, at Satan haanede ham. Han havde sagt: »Dersom du er Guds Søn.« Akkurat som om han vilde sige, at han ikke var Guds Søn. Og Jesus kunde ogsaa se, at Satan vilde, at han skulde bede Gud om at hjælpe ham med at gøre Stene om til Brød, som om Mad var alt, hvad han behøvede for at holde

sig stærk. Jesus vilde ikke give efter for Djævelens Fristelser. Han kunde beherske sig selv, som om han var sulten. Han sagde: »Mennesket lever ikke af Brød alene, men af hvert Ord, som udgaar af Guds Mund.« Næste Gang skal vi høre mere om dette.

---

25. Januar.

KRISTI FRISTELSE (fortsat).

Vi hørte forrige Gang, at Jesus var ude i Ørkenen, og at Satan kom til ham og begyndte at friste ham. En Dag, da Jesus stod oppe paa Templets Tag, kom Satan atter til ham og sagde: »Dersom du er Guds Søn, saa kast dig ned. For der er skrevet, at Englene skal tage Vare paa dig, saa du ikke skal skade din Fod mod nogen Sten.« Satan vilde, at Jesus skulde bede Herren om at beskytte ham, medens han gjorde noget dumt og egoistisk. Men Jesus var klog. Han forstod, hvad det var, Djævelen vilde have ham til at gøre, saa han sagde: »Der er ogsaa skrevet, at du skal ikke friste Herren, din Gud.«

Endnu en Gang forsøgte Satan at faa Jesus til at gøre noget galt. Jesus stod oppe paa et højt Bjerg. Han saa ud over de smukke Byer, de blomstrende Vingaarde og Haver. Han saa, hvor mange Penge der var i Verden, og hvor mange mægtige Riger der var. Og Satan sagde til Jesus: »Alle disse Ting vil jeg give dig, dersom du vil falde ned og tilbede mig.« Satan mente, at han vilde give Jesus alle disse Ting, dersom han vilde slutte sig til dem, der tjente Satan. Men Jesus ønskede ikke Magt og Rigdom, som skulde opnaas paa den Maade. Han sagde: »Vig fra mig, Satan. For det er skrevet: Herren, din Gud, skal du tilbede, og ham alene skal du tjene.«

Og Satan forlod ham. Han maatte gaa. Jesus havde holdt sig stærk og vilde kun gøre, hvad der var ret, og Herren hjælper alt dem, som prøver at gøre, hvad der er ret. Jesus blev fristet paa samme Maade, som vi bliver fristet. Vore Fristelser kommer ogsaa paa Grund af Appetit eller paa Grund af Egoisme eller Pengebegærlighed.

Da Satan var gaaet, kom der Engle fra Gud, og de trøstede Jesus og velsignede ham. Hvilken stor Glæde paa det ikke have været for ham at vide, at han havde været stærk nok til at modstaa den Ondes Fristelser! Hele sit Liv huskede han, at Englene havde velsignet ham, fordi han havde modstaaet det onde.

DEN KVINDELIGE HJÆLPEFORENING

Valgsproget 1931.

Lad os hjælpe og støtte vore Ledere. De arbejder for os, lad os arbejde med dem.

KREDSLÆRERINDERNES LEKTIE FOR JANUAR.

Mennesket maa lege saa vel som arbejde.

A. *Betydningen af Rekreation.*

1. Forklar hvad Rekreation betyder. (Re-Kreation, d. v. s. Omskabelse, at skabes paany.) Hvilken Opfattelse har De personligt af Ordet Rekreation?
2. Nødvendigheden af Rekreation.
   - a. Mennesket er et selvstændigt Væsen og kræver Selskab.
   - b. Kun unormale Individer ønsker at være alene.
   - c. Alle Maskiner behøver Hvile, ellers vil de snart blive udslidte.
   - d. Hvile er ikke Dovenskab. Alle maa have en »Forandring«.
   - e. »Bare Arbejde og ingen Leg« gør alle Mennesker kedelige.
3. Anvendelsen.
   - a. Menneskelige Væsener paa lære at lege saa vel som at arbejde sammen.
   - b. Social Adspredelse og Hvile er et berettiget Emne for Studium.
   - c. Kirken eksisterer for Menneskets Velfærd.
   - d. Kirken søger at afhjælpe de forskellige menneskelige Behov.
   - e. Fornøjelser kontrolleres af Kirken for at undgaa Overdrivelse.

B. Konklusion: Al Vækst bør søges opnaaet paa den mest behagelige Maade.

MEDDELELSE.

I Lighed med Præstedømmets Lektier vil Lektierne for den Kvindelige Hjælpeforening fra den 1. Januar udkomme i »Bikuben«. Valgsproget og Kredslærerindernes Lektier vil som hidtil findes i »Skandinaviens Stjerne«.

PRÆSTEDØMMET

KREDSLÆRERNES LEKTIE FOR JANUAR

Den trettende Trosartikel:

Vi tror, at vi bør være ærlige, sanddru, kyske, velgørende, dydige, oprigtige og gøre godt mod alle. I Sandhed vi kan sige med Paulus, at vi tror alt, vi haaber alt; vi har udstaaet meget, og vi haaber med Guds Hjælp at blive i Stand til at »udholde alt«. Vi tragter efter alt, hvad der er dydigt, elskværdigt, prisværdigt og godt.

* * *

Jesu Kristi Evangelium er en praktisk Religion. Det bestaar ikke blot af Dogmer og Paastande, men det er levende og virkekraftigt. Teori uden Praksis gør intet varigt og dybt Indtryk. Har vi først faaet Øjnene op for Evangeliets vidunderlige Sandheder, saa vil dette uundgaaeligt sætte Mærke i vort Liv og daglige Vandel. Den trettende Trosartikel omfatter i Korthed alt, hvad vi som Sidste Dages Hellige opfatter som Udtrykket »Praktisk Religion«. Lad os alle være med og forkynde Evangeliet. Den aller bedste Maade, hvorpaa vi kan gøre dette, er ved at bestræbe os for i enhver Henseende at efterleve den trettende Trosartikel.

MEDDELELSE.

Paa Grund af det stærkt begrænsede Spalterum i »Skandinaviens Stjerne« vil Præstedømmets Lektier herefter blive trykt i »Bikuben«. Lektierne vil blive oversat i Danmark og sendt til Amerika, hvor de vil udkomme paa samme Maade som tidligere. Da de skandinaviske Hellige jo faar »Bikuben« gratis, maa dette siges at være en stor Fordel, da det baade giver Anledning til at trykke Lektierne i deres Helhed og samtidig giver »Skandinaviens Stjerne« mere Plads til andet Stof. Denne Forandring træder i Kraft fra den 1. Januar 1931.

JEG ER . . . ?

Jeg lever i Solskinnet.

Jeg opvækker det bedste i Menneskene, fordi jeg blot ser det bedste hos dem og venter det bedste af dem.

Jeg indgyder dem Mod, naar de lever under trykkende Forhold.

Jeg trøster og styrker Opfinderen, naar Fattigdom og Kritik — selv fra hans bedste Venner — driver ham til Fortvivlelse.

Jeg er en Profet, som ser over alle Hindringer, og som kan se Lykke og Fremgang i Fremtiden til Trods for nuværende Vanskeligheder.

Jeg ser den smukke Lilje i den tørre Knold, jeg ser den blomstrende Sommerhave i den frosne Vinterjord.

Den, der vælger mig til Ledsager, klager aldrig over slette Tider og hengiver sig ikke til Haabløshed.

Jeg holder Mod i den syge, naar han vil opgive det hele, under Lægens Kniv eller i Smerternes Kval.

Jeg er en Fjende af al Pessimisme, der kun kan se Ulykke, Sygdom og alle Slags onde Ting.

Jeg profeterer altid om gode Tider, thi jeg kan se Lykke, Glæde, Solskin og Haab, hvor den mismodige kun ser det modsatte.

Jeg har bygget Broer over Floder, gennemboret Bjerge og erobret Luften.

Jeg er en af Menneskehedens største Velgørere. Den, der har mig til Ven, vil aldrig nedsynke i Fortvivlelse, heller ikke naar Sult og Nød stirrer ham ind i Ansigtet, og det synes, som om hele Menneskeheden er imod ham.

Jeg bringer Sundhed og Glæde, kort sagt: jeg er en Ven af alt det, som opmuntrer, hjælper og styrker:

J e g e r T i l l i d e n.

(Fra »Der Wegweiser«).

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet af den danske og norske Mission.

Præsident for den danske Mission: HOLGER M. LARSEN, Priorvej 12, København F.

Præsident for den norske Mission: HYRUM D. JENSEN, Osterhaugsgatan 27, Oslo.

Trykt hos F. E. Bording.